

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

B. Ariæ Montani In Malachiae Vatis Finem Hymnus ex voto. Ode Sapphica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

*Hymnus ex voto.**Ode Sapphica.*

Nostra si magno superum Parenti &
Mentibus parvis procul usque inani
Fabula Vatis meditantis olim

Grata fuit vox:

Ore nunc culto magis & canoro
Dicere, & blanda fide personare
Poscimus, qualem Iesides solebat

Tendere flauus.

Ille seu molli pecori minantem
Vrsum & audaces lacerans leones,
Signa virtutis puer & futuri

Roboris edit:

Impij vel si & populis tremendi
Golix sternens onerosa terra
Membra pertuso capite & orientis

Exiit armis:

Aut per abrupti nemorosa montis
Saxa periurum socerum, trucesque
Dum minas vltor potuit domare,

Flectere mauult:

Quidquid aut duro metuit periclo,
Aut graui perferre iuuenis labore,
Vnicum caeli canit usque numen

Praesidiumque.

Vel fide extremos superante casus
Gratus auctorem memorat salutis,
Et noua & priscae monumenta laudis

Personat ore.

Quo ferre durum posuere cantu
Robur, & tuas sociis latebras,
Cedit Hermonus Leo, & ipse custos

Excubat antris.

Quin & vndanti fluuio quietas
Peruehit lymphas, lacubusque magnis
Nomen aeterni recinens tonantis

Narrat Iarden.

Anne mirandum? rabiosa quando,
Quae solet sauos furiare reges,

Vmbra

Vmbra Sa

Ergo nos
Vatis, etc
NuminiNon vt i
Eoghzidis
Persequi:Fas sit ex
Carmine
Nomen, cFas & at
Vt Deus
Fouert: nQuamlib
Calibus r
Curia deVt tamen
Orbis &
Viribus rQui mei
Exitum
Annuit pMagna q
Signa vi
QuisqueQuid se
Finxerit
Vnde coRursus v
Mens pa
Pignus

Aurea

NEM Umbra Satanae fugit imperante
Carmine victa.

Ergo nos tanti studium secuti
Vatis, æterno meditatur vsque
Numini castis numeris probandas

Dicere laudes:

Non vt immensum decus & nitentem
Eoghzidis laurum tenues putemur
Persequi: at fas sit petiisse amandas

Arboris umbras.

Fas sit exemplis Iesidis perrenni
Carmine excelsi coluisse regis
Nomen, & clara memorare voce

Dona superna.

Fas & attentos populos docere,
Vt Deus nostrum studium benignè
Fouerit: mentemque animumque auentem

Profore multis:

Quamlibet duris maris & viarum
Calibus rerumque agitatus vndis
Curæ densæ mediisque ferrer

Aestubus ardens.

Vt tamen norint genus & piorum,
Orbis & cunctus quibus ille possit
Viribus magnas tenui ministro

Vertere moles:

Qui mei partem speciemque voti in
Exitum duxit bonus, & precanti
Annuir præsens duodena varum ex-
ponere dicta,

Magna queis quondam dederat suarum
Signa virtutum & cecinisse laudum,
Quæque mens mundum regat, atque certis

Temperet horis.

Quid sit humanum genus, & quis olim
Fixerit foedis vitis remotum;

Vnde conceptus labor & vagantis
Semina mortis.

Rursus vt casus miserata nostros
Meus patris rebus penitus recisis,

Pignus æternæ melius salutis
Annuir vltro.

Aurea & sæcli meminere quando

Tempora

Tempora hi nostri, quibus ô precati
Vocibus tantam propius petebant
Cernere lucem:

Vt per occultos veniens recessus
Spiritus mentes hominum beatas
Formet, & magni sobolem vocari
Numinis addat.

Quæ patres, & quæ cupiere clari
Principes, nostræ vt meliora duci
Inuidi, at læti tamen audire
Munera sortis.

Atque ne tanti monumenta doni
Negligens culpa aut scelus auocaret,
Hostis aut nobis studio maligno &
Fraude perirent:

Multa præsentem monuere Vates
Voce, quæ sensus hominum profundos
Excitent, pulso & reuertent veterno
Languida corda.

Nunc quod iis magnæ cecinisse linguæ
Flumine, & verbis solide disertis
Est datum nobis leuiore reddi
Contigit arte.

Possit vt simplex populus piusque
Limen insueti penetrare dictis;
Quæ tamen nostros superent labores
Poscere Christum.

Ergo nos grato soluisse cantu
Debitas laudes decuit benigno
Numini, certa & bene nunciati
Munera voti.

Nam potens imo solet is iacentem
Pauperem fundo reuulisse in auras,
Regio & latus decorare frontes
Prouidus auro.

Exsuli ac tardo pecorum magistro
Cum fene & posse, & metuenda præbet
Dicere, vt cedant malè pertinacis
Sceptra tyranni.

Credit arcani veneranda præfens
Consilii paruis gregibus proborum
Dona, quæ celer tumidis potentum
Mentibus idem.

Principem

Principem
Regna, te
QuidquidQuidquid
Tu bonus
Effe sedTu modo
Audiens
DebitumOrum qu
Sæpe quo
Meque liQualis in
Rupe (vb
Virgini &Qui locu
Multa in
Et dabatTum me
Temporis
Et tibi la

I E

S

Pa

Virtu
C H
InO splend
Quem te
Ac

Principem caeli liquidi tenentem
 Regna, te auctorem memoramus vnum,
 Quidquid in magnis sapienter olim
 Possumus ausis.

Quidquid aut plausus meruit probandos,
 Tu bonus praestas, tibi que auctor esto:
 Esto sed nostrum posuisse gratæ
 Munera mentis.

Tu modò additum facilis poëtam
 Audiens praestes meliore semper
 Debitum tantis meritis honorem
 Dicere versu.

Optim quòd si maneat quietum,
 Sæpe quod votis cupidus rogabam,
 Meque si vulgo procul insolenti ex-
 spectat agellus:

Qualis in cellis nebulis propinqua
 Rupe (vbi sanctas tibi lætus aras,
 Virgini & summae posui sacellum)
 Contigit olim.

Qui locus te (nam fateor) docente
 Multa in arcanis penetrare libris,
 Et dabat puro sonuisse primam
 Gutturæ linguam:

Tum mea si quid superest agendum
 Temporis vitæ, statuo perennem
 Et tibi laudem, & populis tuorum im-
 pendere curam.

IESU CHRISTO

SALVTARI VOTVM.

Post Commentaria in librum Iosue.

Virtutis altæ Participem vnicum
 CHRISTVM, paternæ quem Sapientie
 Instar decoravit, dicato

Fert animus memorare versu.

O splendor almi luminis, infima
 Quem terra adorat, Tartara quem pauent,
 Aeterna quem sedes piorum, &
 Aetherei venerantur axes:

Laudum

Principem